

[Aksel Larsen.]

under paa, at de ikke havde givet noget Bidrag. Paa den Maade naaede den socialdemokratiske Tillidsmand op paa 46 Underskrifter, som man med stort Praleri offentliggjorde i „Social-Demokraten“. Jeg tror, at før man giver sig til at varetage Vælgerens Interesser i Tjekkosllovakiet, skulde man se at faa ren Halm i Træskoene og ikke benytte den Slags Metoder til at skabe sorte Lister og tvinge Funktionærerne til at skrive under af Frygt for, at de kan blive afskediget, hvis de viser deres Sindelag.

Der tales saa meget om Demokrati. Man skulde hellere begynde at reformere Forholdene herhjemme. Vi havde forleden Dag Debatten her om Sundholm, som man afskar paa en saa mærkværdig Maade. Debatten burde have drejet sig ikke om det konkrete Tilfælde, men om, at man her i Danmarks Rigsdag med alle Stemmer mod Kommunisternes har vedtaget og fortsat opretholder en Lov, i Henhold til hvilken Tusinder af Mennesker er totalt retsløse, ikke kan faa deres Sag for Domstolen, bliver dømt af Administrationen, der optræder som Anklager og Dommer i een Person, medens der ingen Forsvarer er til Stede. Der er ikke engang nogen Pligt til at forelægge de anklagede Anklagematerialet. Saadan er et Afsnit af Socialreformen, og det opretholder man, og samtidig har man travlt med at bekymre sig om, hvordan Forholdene er andre Steder.

Den Maade, hvorpaa man har optraadt over for Kommunisterne i den senere Tid, er i saa Henseende ogsaa tilstrækkeligt belysende, f. Eks. at i den ene Provinsby efter den anden arbejder K. U. og D. S. U. i Fællesskab for at faa Kommunisterne smidt ud af de lokale Ungdomsraad. Det kalder man Demokrati. Jeg kan ogsaa nævne hele den Kampagne, man fører — en Kampagne, som for øvrigt ogsaa føres fra socialdemokratisk Hold — for at forhindre „Land og Folk“ i at faa Støtteannoncer, efter at man har organiseret en systematisk Annonce-Bojkot, som man understøtter med velegnede Midler, idet man retter Trusler mod vore Annoncører om, at hvis de averterer i „Land og Folk“, faar de Haandgranater kastet ind gennem Vinduerne. Jeg staar her med et Cirkulære, udsendt af det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen til de socialdemokratiske Tillidsmænd paa Arbejdspladserne, hvor han siger til dem, at „Social-Demokraten“ ønsker ingen Støtteannoncer, det er saadan noget kedeligt noget at faa, det er ikke interessant at have staaende i Bladet. Det kan jeg godt forstaa.

Dér forbeholder man sig at censurere Annoncerne, der indsendes fra Arbejderorganisationerne. Jeg kan godt forstaa, at man ikke har Brug for Støtteannoncer i „Social-Demokraten“; den har nemlig i Løbet af det sidste Aar tappet De samvirkende Fagforbunds Kasse for 1,4 Mill. Kr. i Tilskud til den socialdemokratiske Presse. Jeg er selv Fagforeningsmedlem. Jeg betaler selv hver eneste Uge 5 Øre til den socialdemokratiske Presse, betaler for at blive skældt ud i den. Det kalder man fra den Side for Demokrati. Hvad er det for et Demokrati, vi har? Det er et Demokrati, som nægter de unge Valgret, som nægter de boligløse Tag over Hovedet, og som gennem økonomisk Forfølgelse og Boykot søger at knægte enhver Meningsstilkendegivelse, der ikke passer i Kapitalisternes Kram. Det Demokrati bekender vi os ikke til. Vi ønsker et bedre Demokrati, hvor Retten til Arbejde, Retten til Bolig og Klæder, Retsbeskyttelsen og Valgretten er sikret. Et saadant Demokrati bekender vi os til, og det kæmper vi for. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Det ærede Medlem sagde Valgret?). Ja, Valgret! Jeg beklager meget, men hvis den højtærede Finansminister ikke hører saa godt, har vi den Ordning herinde, at man kan faa Hovedtelefon ved sin Plads.

Endelig et Par Bemærkninger om vor udenrigspolitiske Stilling. Den har vi diskuteret før, og jeg vil have Lov til at erindre den højtærede Udenrigsminister om, at da jeg blev afskaaret fra at komme med en Replik til ham under den paagældende udenrigspolitiske Debat i Folketinget, stillede jeg offentligt tre Spørgsmaal til ham. Dem har han ikke besvaret, og jeg tillader mig derfor at gentage dem uden at gentage Motiveringen, som jeg gaar ud fra at den højtærede Udenrigsminister kender:

Vil Udenrigsministeren virkelig paastaa, at det er i Overensstemmelse med Grønlandstraktatens Mening, naar U. S. A.s Regering ikke alene opretholder sin militære Besættelse af Grønland, men i Løbet af 1946—47 har bygget nye militære Baser uden saa meget som paa Forhaand at underrette den danske Regering derom?

Maa jeg i Tilknytning til dette Spørgsmaal minde om, at Mr. Marshall fornylig har sagt, at der opholder sig ikke U. S. A.-Tropper paa noget Lands Territorium uden efter Overenskomst med det paagældende Lands Regering. Vil det sige, at den danske Regering har godkendt, at der fortsat befinder sig amerikanske Tropper paa Grønland?

Et andet Spørgsmaal er dette: Vil